

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 574.—27 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1887. ΛΕΙΤΑ 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς οἰκίας Σταδίου, ἀριθ. 35.

Ἐπὶ τῇ προσεχεῖ λήξει τοῦ δωδεκάτου ἔτους τῆς «Ἑστίας» παρακαλοῦνται οἱ κύριοι συνδρομηταί, ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντες τὸ φύλλον καὶ κατὰ τὸ προσεχές ἔτος, νὰ ἀνανεώσωσιν ἐγκαιρῶς τὴν συνδρομὴν αὐτῶν, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΒ'—ΑΡΙΘ. 626

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΒΙΣΜΑΡΚ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ.

Ο ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ ΤΖΙΛΦΙΑ, διήγημα Γεωργίας Ἑλλιοτ. Μετάφρασις Ἀριστοτέλους Π. Κουρτίδου. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΞΟΧΟΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΣ.

ΕΥΦΥΗΣ ΠΑΝΟΥΡΓΙΑ.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΔΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ Π'.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

Παρατουμένης σήμερον τῆς ἐν τῇ «Ἑστία» δημοσιεύσεως «τοῦ Ἑφημερίου Τζίλφιλ», προαγγέλλομεν ὅτι ἐν τοῖς ἐφεξῆς φύλλοις θέλομεν δημοσιεύσει κάλλιστον διήγημα τοῦ διασῆμου Γερμανοῦ συγγραφέως Ρ. Λινδάου, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Στρεβλωθεῖσα ὑπαρξίς», θέμα ἔχον περιεργότατον καὶ εἰς ἄκρον ἐνδιαφέρον. Μετὰ τοῦτο θέλει ἐπακολουθήσει ἡ δημοσίευσίς πρωτοτύπου ἀγροτικοῦ μυθιστορήματος, ἐπιγραφομένου ΤΟ ΒΟΤΑΝΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ, ἔργον τοῦ ἡμετέρου τακτικοῦ συνεργάτου κ. Γεωργίου Δροσίνῃ. Τὸ ἔργον τοῦτο, ὡραῖον ἑλληνικὸν προϊόν, θέλει ἀναντιρρήτως δεσμεύσει τὴν περιέργειαν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Ἑστίας», οἵτινες παρακολουθοῦντες ἐν αὐτῷ τὴν ἐξέλιξιν ὑποθέσεως πλήρους δραματικοῦ ἐνδιαφέροντος, θέλουσιν ἅμα ἶδε ἐκτυλισσομένης σκηνᾶς τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἀγροτικοῦ βίου καὶ περιγραφᾶς ἡθῶν καὶ τόπων, γεγραμμένης μετὰ τῆς ἀφελούς ἐκείνης χάριτος, ἥς δείγματα πολλάκις μέχρι τοῦδε παρέσχεν ἡ γραφὴς τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου.

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς δὲ φύλλου θέλομεν ἀρχίσει τὴν ἐν τῇ «Ἑστία» δημοσίευσιν περισπουδαῖστον ἱστορικῆς πραγματείας περὶ τῆς ἐν Κορσικῇ ἐλληνικῆς ἀποικίας, γραφεύσης ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Ν. Β. Φαρδῦ. Ὡς γνωστὸν, πρὸ τριετίας ὁ κ. Φαρδῦς, τῇ ἐνέργειᾳ τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ διακεκριμένου Ἑλληνος ἱατροῦ κ. Σ. Μεταξᾶ, καὶ δαπάνῃ τοῦ φιλογενοῦς κ. Χρηστάκη

Ζωγράφου ἀπεστάλη εἰς Κορσικὴν ὡς διδάσκαλος τῶν ἐκεῖ ζώντων Ἑλλήνων, ἀπογόνων τῶν Πελοποννησίων ἐκείνων, οἵτινες, πρὸ τριῶν αἰώνων μεταναστεύσαντες, ἱδρυσαν αὐτόθι ἐλληνικὴν ἀποικίαν, μέχρι τῆς σήμερον περισωζομένην, διατηροῦσαν δὲ πάντα τὰ ἐθνικὰ γνωρίσματα, ἥτοι γλῶσσαν, θρησκείαν, ἥθη καὶ ἔθιμα, παρηλλαγμένα μόνον ἐν τισιν ἐκ τοῦ μακροῦ ἀπὸ τῆς ὅλης πατρίδος ἀποχωρισμοῦ καὶ τῆς διαρκoῦς συναφείας πρὸς τὸν ἰθαγενῆ τῆς Κορσικῆς λαόν. Τούτων τῶν Ἑλλήνων, μεθ' ὧν ἐπὶ διατίαν συνεβίωσεν ὁ κ. Φαρδῦς, ἀφηγεῖται ἡμῖν τὰς περιπετείας καὶ τὸν βίον δι' ὅρους ἀπερίττου καὶ ἐπαγωγῶ, ἐξ αὐτοψίας γνωρίσας αὐτοὺς, τὴν δὲ ἱστορίαν τῶν συναγαγὼν ἐξ ἐπισήμων ὡς τὸ πολὺ ἐγγράφων, ἅτινα εἶδε καὶ ἐμελέτησεν ἐν τοῖς ἀρχαίοις πρωτευόντων οἴκων τοῦ Αἰακείου, ἐξ Ἑλλήνων ἐλκόντων τὸ γένος. Ὡς τοιοῦτον τὸ ἀνάγνωσμα τοῦτο, ὁληθῶς ἐθνικοῦ ἐνδιαφέροντος, πεπεισμεθα ὅτι θέλει ἰδιαζόντως εὐχαριστήσῃ τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ἑστίας».

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΤΟΥ 1887

Κατ' ἔθος, ἅμα τῇ λήξει τοῦ ἔτους, ἐπιχειροῦμεν ἐνταῦθα θραεῖαν ἀνακεφαλαίωσιν τῆς ἐπιστημονικῆς, φιλολογικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς κινήσεως τοῦ ἔτους, παρέχοντες οὕτω τὴν εὐκαιρίαν τῆς συγκρίσεως αὐτῆς πρὸς τὴν κίνησιν τῶν προηγουμένων ἐτῶν.

Πρὸ τούτου πρέπει δι' ὀλίγων λέξεων νὰ μνημονεύσωμεν τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ἐκλιπόντων τῶν βίων, ἐκείνων ὅσοι εἶχον τὴν θέσιν ἐξέχουσιν ἐν τῷ κύκλῳ, εἰς ὃν ἀφορᾷ ἡ ἐπιθεώρησις αὐτῇ. Ἄμα ἀρχομένου τοῦ ἔτους δύο σύγχρονοι θάνατοι, τοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητοῦ τῆς μαθηματικῆς Μιλιτάδου Βενιζέλου καὶ τῆς Ἑλίζης Σούτσου, ἐστέρησαν ἐκεῖνος μὲν τὴν ἐλληνικὴν ἐπιστήμην διαπρεποῦς μύστου, οὗτος δὲ τὴν φιλολογίαν εὐγενοῦς καὶ φιλοπόνου τῶν γραμμάτων ἐργατίδος. Ἐκτὸς τοῦ Βενιζέλου ἡ ἱατρικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου προέπεμψεν εἰς τὸν τάφον καὶ ἕτερον διακεκριμένον αὐτῆς μέλος, τὸν καθηγητὴν τῆς ἱατροδικαστικῆς Ἀχιλλέα Γεωργαντᾶν. Κενὸν δυσαναπλήρωτον ἀφῆκεν καὶ ὁ θάνατος τοῦ Παύλου Λάμπρου, τοῦ πολυμαθοῦς νομισματολόγου, οὗ τὸ κύρος ἦν καὶ ἐν Εὐρώπῃ ἀνεγνωρισμένον. Τελευτώντος δὲ τοῦ ἔτους ἀπεβίωσε καὶ ὁ πρῶτος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ διακεκριμένος ἐπιστήμων Νικόλαος Σαρρίλος.

Τῷ 1887 δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἔτος πεντηκονταετηρίδων. Κατ' αὐτὸ ἐπανηγυρίσθη διὰ συνεδρίου Ἑλλήνων ἱατρῶν ἡ πεντηκονταετηρίς τῆς ἱατρικῆς Ἑταιρίας, ἡ πεντηκονταετηρίς τῆς καθηγεσίας τοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ σοφοῦ καθηγητοῦ κ. Ι. Σούτσου, καὶ ἡ ἐπισημοτάτη πασῶν πεντηκονταετηρίδων τοῦ ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ ἰδρύματος, ἐπρόκειτο δὲ κατ' αὐτὸ νὰ πανηγυρισθῇ καὶ ἡ τοῦ πολυτεχνείου πεντηκονταετηρίς, ἀλλ' ἀνεβλήθη εἰς εὐθετερότερον χρόνον.

Ἐπίσημα ἄλλα γεγονότα εἶνε ἡ τελετὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος Ἰωάννου Καποδιστρίου ἐν Κερκύρᾳ τελεσθεῖσα μετὰ τῆς ἐπισημοτάτης, τῆς ἀρμοζούσης εἰς τὴν ἔχον προσωπικότητα τοῦ πρώτου κυβερνήτου τῆς Ἑλλά-

δος, ἡ παράδοσις τῆς Σιναιᾶς Ἀκαδημίας εἰς τὴν κυβερνήσιν, τελείας πλέον ἐν τῷ ἀποστείλοντι μαρμαρίνῳ αὐτῆς κάλλει· καὶ ἐτοίμης νὰ ὑποδεχθῇ τοὺς νέους ἀκαδημαίους, ἡ ἔναρξις τῆς οἰκοδομῆς τῆς Βαλλιανείου Βιβλιοθήκης, ὡς καὶ τῆς Σχολῆς τῶν Βυβλιδίων, τῆς κατασκευαζομένης, τῇ εἰσηγήσει τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου, ὑπὸ τοῦ ἐριτίμου φιλοπάτριδος κ. Γ. Ἀδερῶφ. Ἐνταῦθα πρέπει νὰ κατατάξωμεν καὶ τὴν ἀγγελλομένην καὶ πρὸς πραγματοποιήσιν αὐτῆς θάινουσαν ἐξόχως φιλοπάτριδα μέριμναν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως περὶ ἐθνικοῦ θεάτρου, ἀποφασίσαντος νὰ διαθέσῃ τὰ εἰς χεῖρας αὐτοῦ εὐρισκόμενα ποσά, τὰ κατὰ καιροὺς ὑπὸ ὁμογεῶν δωρηθέντα αὐτῷ, εἰς τὴν ἀνέγειρσιν μεγαλοπρεποῦς οἰκοδομῆς, ὅφ' ἣν θὰ εὖρῃ στέγην φιλοῦσαν ἡ ἐθνικὴ σκηνή.

Ἡ ἀρχαιολογία, ὡς εἰκόσ, ἀποτελεῖ ἐν Ἑλλάδι σπουδαῖον παράγοντα τῆς κλασικῆς ἐπιστημονικῆς κινήσεως. Διὰ τοῦτο μνημονεύομεν ὅτι, ἐκτὸς τῶν διαφόρων μεμονωμένων ἀνασκαφῶν, αἱ τινες πολλάκις λόγου ἄξιας ἀρχαιότητες προήγαγον εἰς φῶς, συστηματικῶς ἀνασκαφαὶ διεξήχθησαν ἐν τῇ Ἀκροπόλει, ἐν Σικυνῶν, ἐν Μαντινείᾳ, ἐν Ἐπιδαύρῳ, ἐπαρκῶς ἀνταποκριθεῖσαι εἰς τὰς προσδοκίας τῶν ἀρχαιολόγων. Ἐκ συντυχίας περιέργου ἐγένετο ἀνασκαφὴ καὶ ἐν προϊστορικῇ τινι τάφῳ παρὰ τὸ Διμήνιον τῆς Θεσσαλίας ἥτις ἀπήνεγκε περιεργότατα ἀντικείμενα, ἀνάλογα πρὸς τὰ μυκηναῖα εὗρηματα. Νῦν τὴν κοινὴν προσοχὴν τῶν ἀπανταχοῦ φίλων τῆς ἀρχαιότητος ἐλκύει ἡ πραγματοποιήσις τῆς μετὰ τῆς Γαλλίας συμβάσεως πρὸς ἐνέργειαν ἀνασκαφῶν ἐν Δελφοῖς, ἥτις μὴ δημοσιευθεῖσα πέρυσιν εἰσήχθη ἐκ νέου εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἐψηφίσθη παρ' αὐτῆς. Ἡ ἀρχαιολογία ὑπέστη οὐχ ἥττον καὶ δεινὸν τραῦμα διὰ τῆς σολήσεως τοῦ νομισματικοῦ μουσείου, ἐξ οὗ κλέπται, μὴ γνωσθέντες ἀτυχῶς μέχρι τῆς σήμερον, ὑπεξήρταν συλλογὰς πολιτικού.

Ἀφοῦ εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν καὶ ἀφοῦ αὕτη ὀδικαιώματι γεννήσεως, τοῦλάχιστον δύναται νὰ ἐγείρῃ αἰτίσεις προτεραιότητος, δυνάμεθα νὰ ἀρχίσωμεν τὴν ἀναγραφὴν τῶν ἁξίων λόγου συγγραμμάτων, ὅσα ἐξεδόθησαν κατὰ τὸ 1887, ἀπὸ τῶν εἰς αὐτὴν ἀναγομένων.

Ἐν τῇ ἀρχαιολογίᾳ ἔχομεν δύο πραγματείας τοῦ κ. Σοφοῦλη, ὕψηλῳ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, «τὴν περὶ τοῦ ἀρχαιότερου ἀττικοῦ ἐρωσστηρίου» καὶ τὴν περὶ αὐλῶν καὶ τινῶν ἀνευρεθέντων ἐν τῇ Ἀκροπόλει, ἥτις ἐδημοσιεύθη ὡς κείμενον ἐπεξηγηματικὸν τοῦ β' τεύχους τοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Ρωμαιδῶν ἐκδιδομένου ἑξαριθμοῦ ἔργου «Τὰ Μουσεία τῶν Ἀθηνῶν». Ἡ ἀρχαιολογικὴ συγχομιδὴ δὲν εἶναι πλουσία κατ' ἀριθμὸν, τὸ ἔτος ὅμως λήγει μὲ τὴν ἐυχάριστον ἀναγγελίαν τῆς ἐκδόσεως πλήρους λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ρωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας ὑπὸ τοῦ κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ.

Ἐν τῇ κυρίᾳ φιλολογίᾳ σημαῖνον ἔργον ἐδημοσιεύθη ἡ «Ἀντιγόνη» τοῦ Σοφοκλέους, μετὰ σχολίων καὶ κριτικῶν παρατηρήσεων τοῦ καθηγητοῦ κ. Σμετιέλου, ἥτις ἐξεδόθη ὡς Α' τόμος τῆς «Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης». Ἡ μετάφρασις τοῦ «Οἰδίποδος Τυράννου» τοῦ Σοφοκλέους, ἣν ἐξέπλησεν ὁ κ. Ἀγγελος Βλάχος, δὲν ἐδημοσιεύθη μὲν, παρασταθεῖσα ὅμως κατὰ τὰς ἑορτὰς τῆς πεντηκονταετηρίδος τοῦ Πανεπιστημίου, ἐκρίθη γενικῶς ὡς ἄριστη καὶ ἀποδοῦσα μετὰ γλαφυρότητος καὶ δυνάμεως τὰς ἀπαραμίλλους τοῦ πρωτοτύπου ἐννοίας.

Ἐν ταῖς ἱστορικαῖς συγγραφαῖς δέον νὰ μνημονεύσωμεν τὴν περάτωσιν τῆς ὑπὸ τοῦ βιβλιοπωλείου Βίλμπεργ ἐκδόσεως, κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτου, «Ἑλλάδος» τοῦ Φάλλε, τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς ἐκδόσεως τῆς «Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους» τοῦ κ. Παπαρρηγοπούλου, ὡς καὶ τῆς «Ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος» τοῦ καθηγητοῦ κ. Σ. Δάμπρου, τὴν περὶ «Ἀρειανῆς ὁμοφυλίας» ἐπὶ ὕψους διατριβὴν τοῦ κ. Καρολίδου, τὴν «Βιογραφίαν Ὀλυμπίου» τοῦ κ. Μ. Δήμιτσα, τὰ «Γενεαλογικὰ Μελετήματα» τοῦ κ. Α. Χρηστομάνου, τὴν πραγματείαν τοῦ κ. Δ. Βικέλα «Ἡ σύστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἀπὸ τῆς ἐν Δάμπαχ συνόδου μέχρι τοῦ βερολινείου συνεδρίου».

Ἐν τῇ φιλολογίᾳ τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης ἔχομεν τὴν «περὶ διατῆς ὁρίων» τοῦ Ἱπποκράτους ἔκδοσιν μετὰ τῶν ὑπομνημάτων τοῦ Κοραΐ, τὴν «Ἀιθιοπίαν» τοῦ κ. Ν. Παρίση, περιγράφαντος τὴν χώραν ταύτην, ἣν ἐπεσκέψθη, ὑπὸ τὰς ἐνδιαφερούσας τὴν ἱατρικὴν ἐπόψεις, τὰ «Ἱατροδι-

αστικὰ Μελετήματα» τοῦ ὕψηλῳ κ. Καλλιθεῶ καὶ μεταφράσεις τινὰς ἔκδοσιν συγγραμμάτων.

Ἐπιστημονικὰς συγγραφαὶ ἄλλας ἄξιας λόγου μνημονεύομεν τὸ «Ἐγχειρίδιον Χημείας» τοῦ κ. Χρηστομάνου, τὴν «Φυσικὴν καὶ χημικὴν περιγραφὴν τῶν λουτρῶν Μεθάνων» τοῦ κ. Α. Δαμπεργῆ, τὴν «περὶ φυκῶν τῆς Σικιάδος» γερμανιστὶ ἐκδοθεῖσαν πραγματείαν τοῦ κ. Σ. Μηλιαράκη.

Ἐν τῇ νομικῇ ἐπιστήμῃ ἐξεδόθη ἱκανὸν μέρος τοῦ Corpus Juris Civilis μετὰ μεταφράσεως τοῦ κ. Ἡλ. Λιακοπούλου, ἡ πραγματεία τοῦ ὕψηλῳ κ. Α. Βορρέ «Περὶ κληρονομίας κληρικῶν καὶ μοναχῶν» καὶ ἡ «περὶ προσωπικῆς κρατήσεως» ἐπιστημονικὴ πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης ἔκθεσις τοῦ κ. Α. Μομφεράτου, εἰς συνεχὴ τῆς «Ἀκροπόλεως» φύλλα δημοσιευθεῖσα.

Ὡς ἄξιαν συμβολὴν εἰς τὰς γεωγραφικὰς ἐρεῖνας μνημονεύομεν καὶ τὴν «περὶ τῆς νήσου Φολεγάνδρου» πραγματείαν τοῦ κ. Ζ. Γαβαλά.

Ἡ οἰκονομολογικὴ ἐπιστήμη, ἐκτὸς τῶν λόγων τῶν ἐν τῇ Βουλῇ ρητόρων, ἀπέκτησε κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Ἀθ. Ζάππα καὶ τοῦ «Οἰκονομολογικὸν Ἐγχειρίδιον» τοῦ Joseph Garnier.

Ἐν τῇ ἐλαφρῇ λεγομένῃ φιλολογίᾳ καὶ τῇ ποιήσει ἔχομεν προτόνια ἄξια λόγου: Τὰ «Τραγούδια τοῦ Ἀἰν» κατὰ τὴν ἐπιτυχιστάτην μετάφρασιν τοῦ κ. Ἀγγέλου Βλάχου καὶ τὰ «Διηγήματα» τοῦ κ. Δ. Βικέλα μεταφρασθέντα καὶ γαλλιστὶ, τὰ «Παιδικὰ Δραματὰ» τοῦ κ. Κουρτίδου, τὰς «Ἑθνικὰς Εἰκόνας», ποιήσεις τοῦ κ. Γ. Μαρτινέλη, τὰς «Θαλασσίνας», ἐπιτυχεῖς ἀντιγραφὰς θαλασσιῶν σκηνῶν ἐν ἐμέτρῳ λόγῳ τοῦ κ. Θ. Σπηλιωτοπούλου, τὸν «Φαῦστον» κατὰ τὴν μετάφρασιν τοῦ κ. Ἀρ. Προβελίου καὶ τὴν πολυτελεῖ μετ' εἰκόνων ἔκδοσιν τοῦ κ. Μπέτ, τὸ αὐτὸ ἔργον κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Στρατήγη, τοὺς δύο τόμους τῶν ποιημάτων τοῦ δημοφιλούς τοῦ Ρωμηοῦ σντάκτου κ. Γ. Σουρῆ.

Ἐν τῇ λεξικογραφίᾳ μνημονεύομεν τὸ «Ἐπίτομον Λεξικὸν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης» ὑπὸ Α. Ν. Γιάνναρη.

Ἄλλα διάφορα βιβλία ἔχομεν τὴν «Ἑρμούπολιν» τοῦ κ. Ν. Ζωγραφάκη, τὴν «Ἰσπανικὴν Γραμματικὴν» τοῦ κ. Φραβασίλη, τὴν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀρμονία καὶ Μελωδία» τεχνοκριτικὴν ἀνάλογον μελοδραμάτων τινῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Φουστάνου, τὴν γραμματικὴν τῆς παγκοσμίου γλώσσης Βολαπύκ τοῦ ἐν Τεργέστῃ κ. Σαρηγιάννη, τὴν «περὶ ἐτυμολογίας τῶν Ἀθηνῶν» μελέτην τοῦ μηχανικοῦ κ. Ἡλ. Ἀγγελοπούλου, ἥς ἐξεδόθη τὸ πρῶτον μέρος.

Ἐν τῇ μουσικῇ φιλολογίᾳ ἀξιόλογον ἀποκτήματα ἔσχομεν τὴν ἔκδοσιν τῆς «Μελπομένης», συλλογῆς ἑλληνικῶν ᾠσμάτων μελοποιημένων ὑπὸ τοῦ ἐν Ὀδησσῷ καθηγητοῦ κ. Ἀναστ. Μάλτου.

Ὡς καλλιτεχνικὴν ἔκδοσιν δέον νὰ ἀναφέρωμεν τὴν «Καλλιτεχνικὴν Πινακοθήκην» τῆς Ἑστίας, περιλαμβανούσαν ἐν ὑπογραφίᾳς λεπτοτάτης ἐπεξεργασίας τὰ ἀριστουργήματα τῆς ζωγραφικῆς.

Ἡ καλλιτεχνία μικρὰ σημεῖα ζωῆς καὶ κινήσεως ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ. Ἐὰν ἐκείρησι τὴν χαρὰν, ἣν αἰθανόμεθα ἀκούοντες τοὺς ἐπανελημμένους θριάμβους τοῦ ἡμετέρου συμπολίτου κ. Σαμπά, τοῦ περμησμένου τῆς Φλώρα Μιράμπιλις συνθέτου, τὴν διὰ νέων πινάκων ὁσημέρας αὐξανόμενῃ φήμῃ τῶν ἐν Γερμανίᾳ βιούντων ὁμογεῶν καλλιτεχνῶν κ. Γκούζη καὶ Ἰακωβίδου, τὴν ἔκθεσιν ὥραιων τινῶν εἰκόνων τοῦ παρ' ἡμῖν καλλιτέχνη κ. Λούτρα, τὴν κατασκευὴν τῶν δύο ἀνδράκων τοῦ ἐθνικοῦ εὐεργετοῦ Κωνστ. Ζάππα ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Βρούτου καὶ τὴν τῆς προτομῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Κουμανοῦδου ὑπὸ τοῦ γλύπτου κ. Γ. Βιστάρη, τέλος τὴν ἀγγελλομένην σύστασιν «Ἐταιρίας Φιλοτέχνων», οὗ δὲν ἄλλο εἶνε τὸ ἐξ αὐτῆς δυνάμενον νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον.

Διαγώνισμα κατὰ τὸ 1887 εἶχομεν ἐν τῷ Συμβουλίδειον, καθ' ὃ ἐπηνέθη πραγματεία τοῦ ἱατροῦ κ. Βάφα ὑποβληθεῖσα εἰς αὐτό. Ἀνεφάνησαν οὐχ ἥττον κατ' αὐτὸ δύο γενναῖοι ἀθλοῦνται, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀρεταῖος, χιλιδραχμῶν ἐτήσιον γέραν ὄρισας πρὸς ἐπιστημονικὰς συγγραφαὶ καὶ ὁ μακαρίτης Δασκάνης θέσας δύο βραβεῖα, πρὸς γραφὴν κομωφιδίας καὶ δράματος ἑλληνικοῦ.

Ἐν τῇ θεατρικῇ κινήσει μνημονεύομεν τὴν ἐπιτυχὴ ἐν τῷ πρωτοτύπῳ διδασκαλίαν τοῦ «Φιλοκλέους» τοῦ Σοφοκλέους, παρασκευασθεῖσαν ὑπὸ παρ' ἡμῖν διδασκαλικῷ Συλλόγῳ.

Ἡ ἐκπαιδευτικὴ κίνησις ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ τῆς ψηφισθείσης συστάσεως ταμείου δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, τῆς

ἀγγελθείσης μεταρρυθμίσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν γένει καὶ τοῦ διαγωνισμοῦ τῶν διδασκτικῶν βιβλίων, τὰ εἰς δὲ ὑποβληθέντα βιβλία θέλουσι κριθῆ κατὰ τὸ ἐπὶ δὲ ἔτος. Ἐν τῷ ἀνωτάτῳ ἐκπαιδευτηρίῳ δύο νέοι καθηγηταὶ εἰσῆλθον ὁ κ. Σ. Βάσης τῆς λατινικῆς φιλολογίας καὶ ὁ κ. Σ. Λάμπρος τῆς γενικῆς ἱστορίας.

Ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ κίνησις ζωηρὰ ἐπεκράτησεν. Νέαι ἡμερίδες ἐξεδόθησαν, αἱ παλαιαὶ ὑψήσαν κατὰ τὸ σχῆμα, τινὲς δὲ ἐκδοθεῖσαι δὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ ἀτενίσωσι τὴν πλὴν τοῦ ἐπιτελλόντος ἔτους, διότι ἐν τῷ μεταξύ ἐξέλιπον. Ἐν τῷ περιοδικῷ τύπῳ ἐπανελήφθη ἡ ἐκδοσις τῆς *Ἑβδομάδος* ὑπὸ νέον διευθυντήν, τὸν κ. Ι. Δαμβέργην, ἀνεφάνησαν δὲ νέα εἰδικὰ περιοδικά, λαν χρήσιμα, ἡ *Μηχανικὴ Ἐπιθεώρησις* καὶ ἡ *Στρατιωτικὴ Πρόοδος*. Ἐνταῦθα ἴσως πρέπει νὰ καταδεῖξωμεν καὶ τὴν ἀρξαμένην δημώδη ἐκδοσιν τῶν ἀρίστων προδόντων τῆς ἡμεδαπῆς καὶ ξένης φιλολογίας ὑπὸ δύο ἐκδοτικῶν καταστημάτων τῆς ἡμετέρας πόλεως, τῶν βιβλιοπωλείων Σακελλαρίου καὶ Βίλμπεργ, ἰδίαν ἀναλαβόντος ἑκατέρου ἑκδοσιν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρισκοιῦ, 25 Δεκεμβρίου

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀνεχώρησαν ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος καὶ ὁ βασιλόπαις Γεώργιος μεταβαίνοντες εἰς τὴν Ἑσπερίαν, πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν σπουδῶν των. Ἡ λοιπὴ βασιλικὴ οἰκογένεια ὅπως προέβλεψε αὐτοὺς μετέβη μέχρι Πατρῶν, τυχούσα πανταχοῦ θδεν διήλθε πανηγυρικῆς καὶ ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς.

— Ἡ τουρκικὴ πρεσβεία, ἡ κομισσά εἰς τὸν βασιλέα τὸ παράσημον τοῦ Ἱμνιγιάζ, ἀνεχώρησεν ἐπανακρίπτουσα εἰς Κωνσταντινούπολιν.

— Ἡ λαϊμητούος ἐπεράτωσε τὴν αἵματηρὰν αὐτῆς περιουσίαν ἐν τῷ κράτει. Θανατικαὶ ἐκτελέσεις ἐγένοντο ἐν δὴν ἐννέα, ἀνὰ μία ἐν Καλάμας, Κερκύρα καὶ Ζακύνθῳ, δύο ἐν Δαρίσσῃ, τρεῖς ἐν Πειραιεὶ καὶ μία ἐν Ἀθήναις.

— Τὰ ἔργα τοῦ ἀπὸ Πατρῶν εἰς Πύργον σιδηροδρόμου ἄρξονται λαν προσεχῶς. Ἡ ὁλικὴ δαπάνη, συμπεριλαμβανομένης τῆς ἀξίας τοῦ τροχαίου καὶ τοῦ λοιποῦ ὀλικοῦ, ὃ ἀνέλθῃ περίπου εἰς 60,000 δραχμῶν κατὰ χιλιόμετρον, διότι τὰ τεχνικὰ ἔργα τοῦ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐν ὁμαλῷ ἐδάφει στρωθισομένου σιδηροδρόμου τούτου εἶνε σχεδὸν ἀσήμενα, οὕτω δὲ ἡ γραμμὴ ὃ ἀποβῇ πασῶν τῶν μέχρι τοῦδε εὐθυνοτέρα. Ὑπολογίζεται ὅτι ἡ ὅλη γραμμὴ μέχρι Πύργου θὰ εἶνε περατωμένη καὶ παραδεδομένη εἰς χρῆσιν κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1889. Μετὰ ἐξ ἡμέρας θὰ εἶνε ἥδη εἰς χρῆσιν τὸ μέχρι Κάτω Ἀχαΐας πρῶτον τμήμα ἐξ ἑξήκοντι χιλιομέτρων.

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Α. Ε. Καβέλλαν. Ἐνεγράψαμεν πάντας, εὐχαριστοῦμεν δ' ὑμῖν θερμῶς διὰ τὴν παρεχομένην ὑποστήριξιν ἀπεστείλαμεν δὲ καὶ τὰ ζητηθέντα φύλλα. Εἰς τὰ ἄλλα τῆς ἐπιστολῆς ὑμῶν ἀπηντήσαμεν ἰδιαιτέρως. — κ. Π. Σ. Κ. Ταγαρόν. Ὅλομεν συμμορφωθῆ τῇ παραγγελίᾳ σας ἅμα τῇ λήξει τοῦ ἔτους. — κ. Ζ. Ο. Βερδάνσαν. Πλείστας εὐχαριστίας διὰ τὴν εὐμενῆ φροντίδα. Ἀπηντήσαμεν καὶ ἰδιαιτέρως. — κ. Π. Α. Κ. Παρὰ τοῖς διαμαρτυρούμενοις οὐδὲν ἐμποδίζει τὸν ἥδη περιβεβλημένον τὸν ἱερατικὸν σχῆμα νὰ ἔλθῃ εἰς γάμον. Ὅθεν ἀδίκως καταφέρεσθε κατὰ τοῦ ἀγαθοῦ Τζιζιφί διὰ τὸ πρὸς τὴν Τίναν αἰσθημά του, ὅπερ κατὰ τὰ παρ' ἐκείνοις ἱσχύοντα εἶνε νομιμῶτατον. — κ. Α. Μ. Bulbucata. Ταχυδρομικῶς ἀπεστείλαμεν ὑμῖν τὰ ζητηθέντα. — κ. Π. Δ. Ἀστραχάν. Ἐνεγράψαμεν ἀμφοτέρους, συνεμορφώθημεν δὲ κατὰ τὰ ἄλλα τῇ ὑμετέρᾳ παραγγελίᾳ. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς εὐμενεῖς ὑπὲρ τῆς «Ἑστίας» ἐνεργείας. Ἀπαντῶμεν καὶ ἰδιαιτέρως. — Κυρίαν Ε. Α. Χαλκίδα καὶ κκ. Γ. Α. Π. Μελίτην, Α. Μ. Κ. Πάτρας, Ι. Μ. Β. Μύκονον, Γ. Μ. Αἴγιον, Μ. Θ. Τ. Κεραλληνίαν καὶ L. de Z. Linz. Ἐλήφθησαν. — κ. Β. Γ. Λεόβαν. Ἀκατάλληλον ἀτυχὸς διὰ τὴν «Ἑστία». — κ. Ι. Ε. Σκόπελον. Ἡ ἀνανέωσις γίνεται δι' ἀποστολῆς τοῦ ἀντιτίμου, περὶ ἧς εὐαρεστήθητε τὰ φροντίστητε. — *Νέα ἀναγνωστρία*. Οὐδὲν ταῦτα πρὸς ὑμᾶς. Ὅχι μόνον ὑγιεινὴ ἐνασχόλησις, ἀλλὰ καὶ αὐτόχρονη καλλιτεχνία εἶνε ὁ χορὸς. Ποιητὴς τις

τῶν συγχρόνων λέγει· «Ὁ χορὸς δύναται ν' ἀποκαλύψῃ πᾶν τὸ μυστηριώδες, ὅπερ ἐνέχει ἡ μουσικὴ. Εἶνε πόσις διὰ τῶν θραχίωνων καὶ τῶν κνημῶν, εἶνε ἡ ὕλη, χάρις αἶμα καὶ φοβερὰ, ἐμφυχουμένη, ἐξωραϊζομένη διὰ τῆς κινήσεως». — κ. Ν. Κ. Βουκουρέστιον. Τὰ ζητηθέντα καὶ ἀπάντησιν μας ἔχετε ταχυδρομικῶς. — κ. Μ. Γ. Μ. Μελιτούπολιν. Ἐνεγράψαμεν τὸν κ. Θ. Μ. κατὰ τὴν σημειουμένην διεύθυνσιν, ἰδιαιτέρως δ' ἀπηντήσαμεν εἰς ἐπιστολὴν σας. — κκ. Α. Γ. Μανουβέτον, Π. Χ. Σορόκαν, Α. Α. Κ. Πύργον, Χ. Ι. Κάτρον καὶ Σ. Π. Μ. Κέρκυραν. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν. — Παν. Ἀρχ. Γ. Γ. Βουδαπέστην. Ἐλήφθησαν, διετέθησαν δὲ συμφώνως τῇ ὑμετέρᾳ παραγγελίᾳ. Τὸ ζητηθὲν ἡμερολόγιον καὶ τὰς ἀποδείξεις ἀπεστείλαμεν ταχυδρομικῶς. — *Ἐπιστήμονι*. Σπάνιον ἴσως, ἀλλ' ἀπίθανον δὲν εἶνε. Ὁ Ἀρβέν ἡγάπα μανιωδῶς τὴν μουσικὴν καὶ τὴν ποίησιν μέχρις ἡλικίας 30 ἐτῶν. Βαθμῶδιν ὁμως ἡ ἐπιστῇ ἐκαυτηρίσεν οὕτως εἰπεῖν πᾶσαν αὐτοῦ τὴν καλαισθησίαν καὶ πᾶσα ὥραία τέχνη ἀπῆρσεν αὐτῷ.

ΑΝΑΣΤ. ΠΟΛΥΖΩΙΔΟΥ

ΓΕΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς
ΕἰΣ ΤΟΜΟΥΣ ΤΕΣΣΕΡΑΣ

Τὰ ἐνταῦθα μεγάλα Καταστήματα Σ. Κ. Βλαστοῦ ἀγγέλλουσι τὴν ἐκδοσιν μεγάλου ἱστορικοῦ ἔργου, τῆς Γενικῆς Ἱστορίας τοῦ αἰοδίου Ἀναστασίου Πολυζώιδου. Ἡ ἐκδοσις αὕτη πληροῖ ἐπαισθητὴν ἔλλειψιν ἐν τῇ γλώσσῃ ὁμῶν, ἐν ᾗ πλὴν τῶν ἐγγχειριδίων Γενικῆς Ἱστορίας, ὅσα ἐξεδόθησαν χάριν τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων, οὐδὲν τοιοῦτο ἄλλο σύγγραμμα ὑπάρχει χάριν τῶν λογίων καὶ τῶν ἐγγραμμάτων τοῦ λαοῦ τάξεων. Τοῦτο δὲ κατιδόντες οἱ ἐκδοταὶ κύριοι Ἀδελφοὶ Βλαστοὶ, ἀνέλαβον φιλοτιμῶς τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀγγελλομένου ἔργου, ὅπερ κατήρτισεν τὴν ἀκόματος φιλοπονίαν καὶ πολυμάθειαν τοῦ Ἀναστασίου Πολυζώιδου. Εἶνε δὲ τὸ ἔργον ἐκτενὲς καὶ ὅσον ἔνεστι τέλειον, στριβόμενον ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐρευνῶν τῶν ἐγκριτοτέρων ἱστορικῶν τῆς Ἑσπερίας, καὶ καταδεκνόμενον μετ' ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας καὶ ἐν γλώσσῃ γλαφυρᾷ τὸν ὀλικὸν καὶ ἠθικὸν βίον, τὴν ἀκμὴν καὶ παρακμὴν τῶν πεπολιτισμένων τῆς οἰκουμένης ἔθνων, ἰδίᾳ δὲ τοῦ ἐλληνικοῦ, ὡς τοιοῦτο δὲ χρησιμώτατον ἀπόκρημα εἰς πάντα φιλομαθῆ ἀναγνώστην.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἱστορία αὕτη διὰ τὸν θάνατον τοῦ συγγραφέως καταλείβῃ ἐλλιπὴς, διότι ἐλλείπει ἡ νεωτάτη καὶ ὁ ἡ τῆς ἐνδόξου μεγάλης τοῦ 1821 ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ἀνετέθη ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἔργου εἰς τὸν καθηγητὴ τῆς ἱστορίας κ. Γεώργιον Π. Κρέμον ὅστις ἀνέλαβε· Πρῶτον νὰ ἐπιθεωρήσῃ, ὅσον ἀποβλέπει εἰς τὰ πράγματα πρὸ πάντων κατὰ τὰ νεώτατα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συγγραφέως ἐκδοθέντα συγγράμματα, — ἅπαν τὰ σύγγραμματα τοῦ Α. Πολυζώιδου· δεῦτερον νὰ ἐπιδελῇ τὴν ἐκτύπωσιν αὐτοῦ τρίτον νὰ συμπληρώσῃ αὐτὸ προσθεὶς περιληπτικῶς μὲν τὴν νεωτάτην τῶν ἄλλων πεπολιτισμένων ἔθνων ἱστορίαν, ἐκτενέστερον δὲ, ὅσον ἡ ἀναλογία τοῦ ὅλου συγγράμματος ἀπαιτεῖ, τὴν ἡμετέραν ἐν γένει καὶ μάλιστα τὴν τῆς ἡρωικῆς τοῦ 1821 ἐπαναστάσεως, περὶ ἣν ἰδίᾳ ἡσχολήθη· τέταρτον νὰ προσθῇ ἀναλυτικὸν πλῆγμα τῶν εἰς τοὺς τέσσαρας τόμους κυρίων ἀναγμάτων καὶ γενικῶς μὲν προληγόμενα, προστεθησόμενα ἐν ἀρχῇ τοῦ πρώτου τόμου μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ ὅλου συγγράμματος, τὸ κύριον δὲ περιεχόμενον ἐν τέλει ἐκάστου τόμου.

Ἡ ἐκτύπωσις τοῦ συγγράμματος ἤρξατο ᾗδη, συμπληρωθήσεται δὲ εἰς ἕν ἔτος, ἐκδομένου ἐνὸς τόμου ἐν ἐκάστῃ τριμηνίᾳ. Ὁ πρῶτος τόμος δημοσιευθήσεται περὶ τὸ τέλος τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου.

Τὸ ὅλον σύγγραμμα ἀποτελεσθήσεται ἐκ φύλλων τυπογραφικῶν πυκνῆς ὕλης σχήματος μεγάλου ὅου περίπου 120 (ἥτοι σελίδων περίπου 2000) μετὰ τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας καὶ ἐπὶ καλοῦ χάρτου τετυπωμένων.

Τιμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος ὁρίζεται διὰ τοὺς κ. κ. συνδρομητὰς δραχ. 24, ἥτοι δραχ. 6 δι' ἑκάστον τόμον, πληρωτέαι ἅμα τῇ παραλαβῇ ἐκάστου τόμου. Οἱ δὲ προκαταβάλλοντες τὴν ἀξίαν τοῦ ὅλου συγγράμματος πληρώνουσι μόνον δραχ. 18.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τῆς ΕΣΤΙΑΣ.